

O ŠTIRIH GODCIH IN GOZDNEM ŠKRATU

SLOVENSKA LJUDSKA
PRAVLJICA

Štirje godci so hodili od vasi do vasi, od svatbe do svatbe, od sejma do sejma, od plesa do plesa in si tako služili kruh. Nekega dne so se pozno vračali domov. Pot jih je vodila skozi gozd. Sredi gozda so naleteli na ruševine starega gradu.

Utrujeni so bili, zato so sedli na ruševine, ki so bile prekrte z mahom in grmičevjem. Eden od godcev je predlagal svojim tovarišem: »Zagodimo pesem nekdanjim prebivalcem tega gradu!« In res. Vsi štirje godci so zagodli veselo poskočnico sredi gozda, sredi noči in sredi grajskih ruševin. Nemalo so se začudili, ko je ob koncu njihove pesmi stopil iz razvalin majhen možic. Prijazno se jim je zahvalil za lepo godbo in vsakega od godcev obdaril z orehovo vejico. »Nesite te vejice domov svojim otrokom!« - je godcem naročil prijazni možic.

Godci so vejice vzeli, a so jih, med potjo domov, zmetali proč. Le eden od njih je vejico obdržal. »Le kaj bo našim otrokom ta navadna orehova vejica,« so godrnjali trije godci, »lahko bi nam dal kaj drugega, bolj koristnega!« Četrty godec pa je molčal in v žepu nosil darilo čudnega možica. Njegovi tovariši so še vedno nejevoljni mrmrali in se tiho jezili, zakaj jim možic ni dal kaj takega s čimer bi svoje otroke res lahko razveselili. Ko je prišel domov, je četrty godec dal svojim otrokom nenavadno darilo, tako kot je naročil čudni stari možic, ki je živel v ruševah sredi gozda.

Naslednje jutro so bili godčevi otroci navsezgodaj pokonci. Veselo so priskakljali k očetu z vprašanjem: »Oče, le zakaj si nam prinesel tako trde orehe, da jih ne moremo streti. Pa tako lepo rumeno se svetijo!« Godec je ves osupel gledal orehovo vejico, ki jo je prejšnji dan dal svojim otrokom. Na njej je viselo vse polno zlatih orehov!

Pohitel je s čudežno vejico k svojim tovarišem. Vsi osupli so hiteli iskat vejice, ki so jih prejšnjo noč zavrgli. Prehodili so vso pot do gozda, iskali so po gozdu, po travnikih, ob poti, povsod. Zavrženih vejic niso našli nikjer. Pozno zvečer so se utrujeni in potrti vrnili domov praznih rok. Otroci godca, ki je hvaležno spraval darilo, so zlate orehe prodali in nikdar več niso trpeli ne revščine ne pomanjkanja.

Ta pravljica nas uči, da nikdar ne zavrzi daru, ki si ga dobil iz prijaznosti ali hvaležnosti.

Slovenska konferenca SSK
Linhartova 13/III - 1000 Ljubljana
tel: +386 1 24 28 550
www.slokongres.com
slovenska.konferenca@slokongres.com